

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ס"א ע"ב

פרשת אחרי מות

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ס"א ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דְּקוּדָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא סָלִיק בְּרַעוּתִיהָ, לְמַבְרִי הָאֵי עֲלָמָא, וְאַמְלִיךְ בְּאוֹרֵייתָא. כְּדִין
אַתְתִּקֵּן הוּא בְּתַקּוּנֵי, וְאַתְעֵטֵר בְּעֵטְרוֹי, וּבָרָא הָאֵי עֲלָמָא. וְכָל מַאי דְאַשְׁתַּכַּח בְּהָאֵי
עֲלָמָא, הָא הֵוָה קַמִּיהָ, (וְהָא סָלִיק מִקַּמִּיהָ) וְאַתְתִּקֵּן קַמִּיהָ.

תרגום לעברית

פָּתַח רַבִּי חֲזִיא וְאָמַר, (קַהֲלַת ג') מַה שֶּׁהָיָה כְּכֹר הוּא וְאֲשֶׁר לְהִיּוֹת וְגו'. מַה שֶּׁהָיָה כְּכֹר,
הֵינּוּ מַה שֶּׁשָּׁנִינוּ, שֶׁטָּרַם בָּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, הָיָה בּוֹרָא עוֹלָמוֹת
וּמַחְרִיבֵם, עַד שֶׁעָלָה בְּרִצּוֹנוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָרָא אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וּנְמַלְךְ
בְּתוֹרָה. אֲזִי הוּא הַתְתִּקֵּן בְּתַקּוּנֵי וְהַתְעִטֵּר בְּעֵטְרוֹתָיו, וּבָרָא אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, וְכָל מַה
שֶׁנִּמְצָא בָּעוֹלָם הַזֶּה הֵרִי הָיָה לְפָנָיו (שֶׁהָרִי עַל־הַמִּלְפָּנִי) וְהַתְתִּקֵּן לְפָנָיו.

טקסט הזוהר

וְתַנְא, כָּל אֵינּוֹן דְּבְרֵי עֲלָמָא, דְאַשְׁתַּכַּחוּ בְּכָל דְרָא וְדָרָא, עַד לָא יִיתוּן לְעֲלָמָא, הָא הֵוָה
קַיְימִי קַמִּיהָ בְּדִיוקְנִיהוּן. (וְהַכִּי תַנְא) אֲפִילוּ כָּל אֵינּוֹן נִשְׁמַתִּין דְּבְנֵי נָשָׂא, עַד לָא יַחְתּוּן
לְעֲלָמָא, כְּלָהוּ גְלִיפִין קַמִּיהָ בְּרִקְיעָא, בְּהֵוָה דִּיוקְנָא מִמֶּשׁ, דְּאֵינּוֹן בְּהָאֵי עֲלָמָא. וְכָל

מה דאולפין בהאי עלמא, כלל ידעו עד לא ייתון לעלמא. ותנינא, האי באינון זכאי קשוט.

תרגום לעברית

ושנינו, כל אותם מנהיגי העולם שנמצאים בכל דור ודור, טרם שיבאו לעולם, הרי היו עומדים לפניו בדיוקן שלהם. (וכך שנינו) אפלו כל אותן נשמות בני האדם טרם שיירדו לעולם, כלן חקוקות לפניו ברקיע באותו דיוקן ממשי שהם בעולם הזה. וכל מה שלומדים בעולם הזה, הכל ידעו טרם בואם לעולם. ושנינו, זה באותם צדיקי אמת.

טקסט הזוהר

וכל אינון דלא משתכחין זכאין בהאי עלמא, אפילו תמן, מתרחקין מקמי קודשא בריך הוא, ועאלין בנוקבא דתהומא רבא, ודחקין שעטא, ונחתין לעלמא. וההיא נשמתא דלהון, הא אוליפנא, כמה דאינון קשי קדל בהאי עלמא, כך הו' עד לא ייתון לעלמא.

תרגום לעברית

וכל אותם שאין נמצאים צדיקים בעולם הזה, אפלו שם מרחקים מלפני הקדוש ברוך הוא ונכנסים לנֶקֶב תהום רבה, ודוחקים את השעָה ויורדים לעולם. ואותה הנשמה שלהם, הרי למדנו, כמו שהם קשי עֶרְף בעולם הזה, כך היו טרם בואם לעולם.

טקסט הזוהר

וההוא חולקא קדישא דיהב לון רמאן ליה, ואזלין ושאיין ואסתאבון, בההוא נוקבא דתהומא רבא, ונטלי חולקיהון מתמן, ודחקין שעטא ונחתין לעלמא. אי זכי לבתר, ותב בתיובתא קמי מאריה, הוא נטיל ההוא חולקא דיליה ממשי, הדא הוא דכתיב, מה שהיה כבר (נקרא שמו) הוא ואשר להיות וגו' כבר היה.

וְאֵת אוֹתוֹ חָלַק קְדוֹשׁ שְׁנָתָן לָהֶם זָרְקוּ אוֹתוֹ, וְהוֹלְכִים וּמְשׁוֹטְטִים וְנִטְמָאִים בְּאוֹתוֹ נִקְבַּ תְּהוֹם רַבָּה, וְנוֹטְלִים חֲלָקִים מִשָּׁם, וְדוֹחֲקִים אֶת הַשָּׁעָה וְיוֹרְדִים לְעוֹלָם. אִם זֹכָה אַחֵר כֶּה וְשָׁב בְּתִשְׁבָּה לְפָנַי רַבּוֹנוֹ - הוּא נוֹטֵל אֶת אוֹתוֹ חָלַק שְׁלֹ מִמֶּשׁ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב, (קֹהֶלֶת ו) מֶה שֶׁהִיא כְּבָר (נִקְרָא שְׁמוֹ) הוּא, (שֵׁם ג) וְאַשֶּׁר לְהִיּוֹת וְגו' כְּבָר הִיא.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי בְּנֵי אֶהְרֹן לָא אֲשַׁתְּכַחוּ בִּישְׂרָאֵל כְּוֹתִייהוּ, בַּר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, וְאֵינּוֹן אֶקְרוּן (שְׁמוֹת כד) אֲצִילֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְעַל דְּטַעוּ קָמִי מַלְכָּא קְדִישָׁא, מִיתוּ. וְכִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בָּעָא לְאוּבָדָא לוֹן, וְהָא תַּנִּינָן בְּרֹא דְמַתְנִיתִין, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲבַד חֶסֶד בְּכָלָא, וְאַפִּילוּ בְּרִשְׁעֵי עֲלָמָא לָא בָּעִי לְאוּבָדָא לוֹן. וְהֵנִי זַכָּאֵי קָשׁוּט סְלָקָא דְעֵתָהּ דְּאֵינּוֹן אֲתַאבִּידוּ מִעֲלָמָא, זְכוּתָא דְלֵהוֹן אֵן הוּא. זְכוּתָא דְאַבוּהוֹן אֵן הוּא. זְכוּתָא דְמֹשֶׁה הַכִּי נָמִי. וְאֵינּוֹן הִיא אֲתַאבִּידוּ.

תרגום לעברית

בֹּא רֵאָה, לֹא נִמְצְאוּ כִּמוֹ בְּנֵי אֶהְרֹן בִּישְׂרָאֵל, פָּרַט לְמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, וְהֵם נִקְרְאוּ אֲצִילֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְעַל שִׁטְעוּ לְפָנַי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ מִתּוֹ. וְכִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רָצָה לְאַבְדָּם? וְהֵרִי שְׁנִינוּ בְּסוּד הַמִּשְׁנָה, שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה חֶסֶד עִם הַכֹּל, וְאַפִּילוּ אֶת רִשְׁעֵי הָעוֹלָם אֵינּוּ רוֹצֶה לְאַבְדָּם, וְצִדִּיקֵי הָאֱמֶת הִלְלוּ, הִנְעִלָה עַל דְּעֵתָהּ שְׁנֵאבְדוּ מִן הָעוֹלָם?! אֵיפֹה הַזְכוּת שֶׁלָּהֶם? אֵיפֹה הַזְכוּת שֶׁל אֲבִיהֶם, וְזְכוּתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה גַּם כֵּן? וְאֵיךְ הֵם נִאֲבָדוּ?

טקסט הזוהר

אֵלָא הַכִּי אוֹלִיפְנָא מְבוּצִינָא קְדִישָׁא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חָס עַל יִקְרָא דְלֵהוֹן, וְאַתְּוֹקְד גְּרַמִּיהוֹן לְגוֹ, וְנִשְׁמַתְהוֹן לָא אֲתַאבִּידוּ, וְהָא אוֹקִימָנָא. וְתָא חֲזִי עַד לָא מִיתוּ בְּנֵי אֶהְרֹן כְּתִיב, (שְׁמוֹת ו) וְאַלְעָזָר בֶּן אֶהְרֹן לָקַח לוֹ וְגו', אֶקְרִי שְׁמִיהַּ פְּנִיחָס, דְּהוּא זְמִין לְאַתְתְּקָנָא עֲקִימָא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב וְאַשֶּׁר לְהִיּוֹת כְּבָר הִיא.

אֵלָא כִּךָ לְמַדְנּוּ מִהֶמְאֹר הַקְדוּשׁ, שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָס עַל כְּבוֹדִם, וְנִשְׁרָף גּוֹפֶם בְּפָנִים, וְנִשְׁמָתָם לֹא נֶאֱכָדָה, וְהָרִי בְּאֶרְנוּ. וּבֹא רֵא, טָרַם שְׁמָתוֹ בְּנִי אֶהְרֹן, כְּתוּב (שְׁמוֹת ו') וְאֶלְעָזָר בֶּן אֶהְרֹן לָקַח לוֹ וְגו', נִקְרָא שְׁמוֹ פְּנִיחָס, שֶׁהִיא עֲתִיד לְתַקֵּן אֶת הָעֵקֶם. זֶהוּ שְׁכָתוּב וְאֲשֶׁר לִהְיוֹת כְּכֹר הִיא. וְלְמַדְנּוּ, כָּל צְדִיקֵי הָאָמֶת טָרַם

טקסט הזוהר

וְתֵאנָא, כְּלָהוּ זִכְאֵי קְשׁוּט, עַד לֹא יִיתּוּן לְעֵלְמָא, כְּלָהוּ אֶתְתַּקְנוּ לְעִילָא, וְאֶקְרוּן בְּשִׁמְהֹן. וְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, מִן יוֹמָא דְבִרְא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵמָא, הָיָה אֶזְדַּמֵּן קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאֶשְׁתַּכַּח עִמִּיהּ. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָרִי לִיהּ בְּשִׁמְיָהּ, זִכְאָה חוּלְקִיָּה לְעִילָא וְתֵתָא, עָלֶיהָ כְּתִיב (מִשְׁלִי כג) יִשְׁמַח אָבִיךָ וְאִמָּךְ, אָבִיךָ: דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְאִמָּךְ: דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל.

תרגום לעברית

שְׁיָבֵאוּ לְעוֹלָם, כָּלֶם מִתְקַנִּים לְמַעַלָּה וְנִקְרָאִים בְּשִׁמּוֹת. וְרַשְׁבִּי"י, מִיּוֹם שֶׁבִּרְא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, הָיָה מְזַמֵּן לְפָנָי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנִמְצָא עִמּוֹ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קָרָא אוֹתוֹ בְּשִׁמוֹ, אֲשֶׁרִי חָלְקוֹ לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, עָלָיו כְּתוּב (מִשְׁלִיכג) יִשְׁמַח אָבִיךָ וְאִמָּךְ. אָבִיךָ - זֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְאִמָּךְ - זֹאת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל.

טקסט הזוהר

פִּתַּח רַבִּי אָבָא וְאָמַר (שִׁיר הַשִּׁירִים א) עַד שֶׁהִמְלִיךְ בְּמִסְבּוֹ נֶרְדִּי נִתֵּן רִיחוֹ. הָאִי קָרָא אוֹקְמוּהָ חֲבֵרִיָּא, בְּשַׁעֲתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶשְׁתַּכַּח וְזַמִּין בְּטוֹרָא דְסִינִי, לְמִיָּהֵב אוֹרִיָּיתָא לְיִשְׂרָאֵל, נֶרְדִּי נִתֵּן רִיחוֹ, יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה וְסִלְקוּ רִיחָא טַב, דְקָאִים וְאֶגִּין עַלִּיהּ לְדָרִי דָרִיו. וְאָמְרוּ, (שְׁמוֹת כד) כָּל אֲשֶׁר דָּבָר יִי' נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע. דְּבָר אַחֵר עַד שֶׁהִמְלִיךְ

במסבו, בעוד דסליק משה לקבלא אורייתא מקודשא בריה הוא, ואתחקק בתרי לוחי
אבנין, ישראל שבקו ההוא ריחא טבא דההו מתעטר עליהו, ואמרו לעגל, אלה אלהיה
ישראל.

תרגום לעברית

פתח רבי אבא ואמר, (שיר א) עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו. את הפסוק הזה
פרשוהו החברים בשעה שהקדוש ברוך הוא היה נמצא ומזמן בחר סיני לתת תורה
לישראל. נרדי נתן ריחו, ישראל נתנו והעלו ריח טוב שעמד והגן עליהם לדורו
דורות, ואמרו (בראשית א) כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע. דבר אחר עד שהמלך
במסבו - בעוד שעלה משה לקבל תורה מהקדוש ברוך הוא ונחקקה בשני לוחות
אבנים, עזבו ישראל את אותו ריח טוב שהיה מתעטר עליהם, ואמרו לעגל, אלה
אלהיה ישראל.

טקסט הזוהר

השתא האי קרא ברזא דחכמתא הוא, תא חזי, כתיב (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן
להשקות את הגן, האי נהרא אתפשט בסטרוי, בשעתא דמזדווג עמיה בזווגא שלים,
כדי האי עדן (זווגא) בההוא נתיב, דלא אתידע לעילא ותתא, כמה דאת אמר (איוב
כח) נתיב לא ידעו עיט. ואשתכחו ברעותא (שמות ע"ז, נ"ה, ס"ד ע"ב) דלא
מתפרשן תדירא חד מחד. כדין נפקין מבויעין ונחלין, ומעטרין לבן קדישא, בכל אינון
בתרין, כדין (שמות כ"ד ע"א) כתיב (שיר השירים ג) בעטרה שעטרה לו אמו. ובההיא
שעתא ירית ההוא בן אחסנתא דאבוי ואמיה, כדין הוא אשתעשע, בההוא ענוגא
ותפנוקא.

עֲכָשׁוּ פָסוּק זֶה הוּא בְּסוּד הַחֲכָמָה. בֹּא רְאָה, כָּתוּב (בראשית ב) וְנִהַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן. הַנִּהַר הַזֶּה הִתְפַּשֵּׁט לְצִדְדָיו, בְּשָׁעָה שְׁמִיזוּג עִמּוֹ בְּזוּוג שָׁלֵם, כְּאִשֶּׁר הָעֵדֶן הָיָה (זוּוגוֹ) בְּאוֹתוֹ נָתִיב שְׁלֹא נוֹדַע לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמות טז) נָתִיב לֹא יָדְעוּ עֵיט. וְנִמְצְאוּ בְּרִצּוֹן שְׁלֹא נִפְרָדִים תָּמִיד אֶחָד מֵאֶחָד. אִזּוֹ יוֹצְאִים מַעֲיָנוֹת וְנִחָלִים וּמַעֲטָרִים אֶת הַבֵּן הַקָּדוֹשׁ בְּכָל אוֹתָם הַכְּתָרִים, וְאִזּוֹ כָּתוּב (שיר ג) בְּעֶטְרָה שְׁעֵטְרָה לוֹ אָמוֹ. וּבְאוֹתָהּ שָׁעָה יֵרֶשׁ אוֹתוֹ בֶּן יִרְשֵׁת אָבִיו וְאָמוֹ, וְאִזּוֹ הוּא הַשְׁתַּעֲשַׁע בְּאוֹתוֹ עֲנֹג וְתַפְנוּק.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ס"ב ע"א) ◆

טקסט הזוהר

וְתֵאֵנָא, בְּשַׁעְתָּא דְּמִלְכָּא עֲלָאָה בְּתַפְנוּקֵי מַלְכִין, יְתִיב בְּעֶטְרוֹי, כְּדִין כְּתִיב עַד שְׁהַמְלִךְ בְּמִסְבּוֹ נִרְדֵּי נִתֵּן רִיחוֹ. דָּא יְסוּד דְּאַפִּיק בְּרַכָּאן לְאַזְדוּגָא מִלְכָּא קֳדִישָׁא

תרגום לעברית

וּלְמַדְנוּ, בְּשָׁעָה שְׁהַמְלִךְ הָעֲלִיּוֹן בְּתַפְנוּקֵי מַלְכִים יוֹשֵׁב בְּעֶטְרוֹתָיו, אִזּוֹ כָּתוּב, עַד שְׁהַמְלִךְ בְּמִסְבּוֹ נִרְדֵּי נִתֵּן רִיחוֹ. זֶה הִיסוּד שְׁמוּצִיא בְּרָכוֹת לְזוּג אֶת הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ עִם הַגְּבִירָה (בדרגה הזו). וְאִזּוֹ נִתְּנוֹת בְּרָכוֹת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, (ויוצאים) וּמִתְבָּרְכִים עֲלִיוֹנִים וְתַתְּוֹנִים. וְעֲכָשׁוּ הָרִי הַמְּאֹר הַקָּדוֹשׁ מִתַּעֲטָר בְּעֶטְרוֹת הַדְּרָגָה הַזֹּאת, הוּא וְהַחֲבָרִים מַעֲלִים תְּשַׁבְּחוֹת מִמָּטָה לְמַעְלָה, וְהִיא מִתַּעֲטָרַת בְּאוֹתָן הַתְּשַׁבְּחוֹת. עֲכָשׁוּ יֵשׁ לְהוֹצִיא בְּרָכוֹת לְכָל הַחֲבָרִים מִמַּעְלָה לְמַטָּה בְּדְרָגָה הַקָּדוֹשָׁה הַזֹּאת, וְרַבִּי אֶלְעָזָר (שרבי אלעזר) בְּנוֹ יֹאמֵר מֵאוֹתָם הַדְּבָרִים הַמַּעֲלִים שְׁלֵמָה מֵאֲבִיו.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

